

ÉLETÜNK

XLIII. évf. 6. szám (43. Jg. Nr. 6)

Az európai magyar katolikusok lapja

2011. június

A VILÁGNAK SZÜKSÉGE VAN PAPOKRA

XVI. Benedek pápa levele a szeminaristákhoz

1. Aki pappá szeretne válni, annak elsősorban „Isten emberének” kell lennie, ahogy ezt Szent Pál írja (1Tim 6,11). Számunkra Isten nem távoli elmélet, nem olyan ismeretlen valaki, aki az ősrobbanás után háttérbe vonult. Mi Jézus Krisztus arcában Isten arcát látjuk. Szavaiban magát Istent halljuk, amint hozzánk szól. Ezért a papság felé vezető úton és a papság során a legfontosabb a személyes kapcsolat Istennel Jézus Krisztusban. A pap nem valamiféle egyesület vezetője, amelynek taglétszámát megőrizni vagy növelni igyekszik. Ő Isten hírnöke az emberek között. El akarja őket vezetni Istenhez, hogy így növelje az emberek közötti valódi közösséget is. Ezért, kedves barátaim, fontos, hogy megtanuljatok állandó kapcsolatban élni Istennel. Amikor az Úr azt mondja: „Mindenkor imádkozzatok!”, természetesen nem azt kéri, hogy minden pillanatban imát mondjuk, hanem azt, hogy soha ne veszítsük el bensőséges kapcsolatunkat Istennel. Imádságunk értelme az, hogy gyakoroljuk magunkat ebben a kapcsolatban. Ezért fontos, hogy napjaink imádsággal kezdődjenek és fejeződjenek be, hogy a Szentírás olvasásában Istenre figyeljünk, hogy elmondjuk neki vágyainkat és reményeinket, örömeinket és bánatainkat, tévedéseinket és hálánkat minden szép és jó dologért. Ilyen módon mindig Ő lesz a szemünk előtt, mint életünk igazodási pontja. (...)

2. (...) Az Istennel való kapcsolatunk és életünk középpontja az Eucharisztia. Napjaink középpontjává kell válnia annak, hogy belső átéléssel megünnepelhetjük az Eucharisziát, és így személyesen találkozhatunk Krisztussal. (...) A helyes eucharisztikus áldozathoz az is szükséges, hogy megismerjük, megértjük és megszeressük az Egyház liturgiáját, annak konkrét formájában. A liturgiában együtt imádkozunk minden korok hívőivel: a múlt, a jelen és a jövő egybekapcsolódik az ima nagy kórusában. (...)

3. Fontos a bűnbánat szentsége is. Arra tanítja az embert, hogy Isten szemszögéből lássa saját magát, és rá-szorítja arra, hogy becsületes legyen önmagával szemben. Elvezeti az alázatatra. Az arsi plébános mondta egyszer: „Ti azt gondoljátok, hogy nincsen értelme elnyerni a feloldozást ma, ha tudjátok, hogy holnap újra elkövetitek ugyanazokat a bűnöket. Pedig – ő mondja így – maga Isten is elfelejti abban a pillanatban a ti holnapi bűneiteket, hogy odaadhassa nektek mai kegyelmét.” Noha mindig ugyanazok el- len a hibák ellen kell harcolnunk, fontos, hogy szembeszegüljünk a lélek el- korcsosodásával, azzal a közönnyel, amely beletörődik, hogy az ember már csak ilyen. (...)

(Folytatás a 7. oldalon)

A Szentlélek eljövetele

XV. századi kódex iniciáléja

A REMÉNY EMBERE

A remény embere vagyok, nem em- beri érvek, nem természetes optimiz- mus táplálja bennem a reményt, hanem egyszerűen hiszem, hogy a Szentlélek működik az Egyházban és a világban, akár tudunk róla, akár nem. A remény embere vagyok, mert hiszem: a Szent- lélek mindörökké a Teremtő Szellem, aki minden reggel új szabadságot, örö- met és bizalmat hoz azoknak, akik be- fogadják. (...) Remélni kötelesség, nem fényűzés. A remény nem álmodo- zás, ellenkezőleg: eszköz, hogy álmun- kat valóra váltsuk. Boldogok, akik ál- modni mernek, s álmukért kemény pénzzel fizetnek, hogy testet öltson az emberek életében.

Suenens bíboros

CSERHÁTI FERENC AMERIKAI LÁTOGATÁSA (1.)

New Jersey államban

A külföldön élő katolikus magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök, Cserháti Ferenc hosszabb lelkipásztori látogatásra érkezett az Egyesült Államokba és Kanadába. A látogatást a püspök észak-amerikai delegátusa, Kiss G. Barnabás OFM szervezte. Az alábbiakban a püspök New Jersey térségében tett látogatásáról olvashatnak.

Cserháti Ferenc május 13-án érkezett New Yorkba, ahol Vas László, a New Jer- sey államban található Passaic magyar plébánosa várta a repülőtéren. Másnap délelőtt a hazánk- ból érkezett főpásztor Passaicben, a helyi magyar iskola igazgató- jának vezetésével meglátogatta a templom mellett működő Szent István Magyar Iskola mintegy 120 tanuló- ját, örömmel kérdezgette a gyerekeket, elbeszélgetett a tanárokkal és a szülőkkel.

Délután New Brunswickba, a Szent László egyházközségbe érkezett, ahol Polgár Capistran OFM plébános köszöntötte a magyar főpásztort, aki előesti szentmisét mutatott be, ame- lyen a hívek nagy számban vet-

„AZ ATYA MÁS VIGASZTALÓT AD NEKTEK...”

Írta: Palánki Ferenc egri segédpüspök

Jézus az utolsó vacsorán, búcsúbeszédében ígéri meg tanítványainak a Szent- lelket. Az a más Vigasztaló – akiről János apostol evangéli- mában (14,16) olva- sunk – az Igazság Lelke, aki örökre velük marad. Azért „más”, mert az eddigi vigasztaló maga Jézus volt, aki sok mindenre megtanította az apostolokat. Példát adott nekik alázatból, szolgálatból, szeretetből. Most búcsúzni készül tőlük, s ezért ígéri meg, hogy nem hagyja árván övéit. Akik befogadják a Lelket, azok- ban benne fog lakni, érezhetik hatását életük minden napján.

„Nem hagylok árván titeket” (Jn 14,18) – ez az ígéret a keresztény remény alapja. A vigasztaló Szentlélek adja az embernek a reményt, hogy van reális esélyünk a bol- dog életre. Valóban szükségünk van a re- ményre, a nagy remény pedig csak Isten lehet, aki a – Szentlélek által – nekünk ajándékozza magát. Jézus nem valami em- léktárgyat, képet akart itt hagyni magáról, hanem Ő maga akart itt maradni – a kenyér és a bor színe alatt. Minden szentmisében, a pap szavára, a Szentlélek által történik meg az átváltozás, az átlényegülés.

Jézus első ajándéka a feltámadás után a Szentlélek: „Vegyétek a Szentlelket!” (Jn 20,22). Erről tanít a IV. kánon: „És hogy már ne önmagunknak éljünk, hanem annak, aki értünk meghalt és föltámadt, elküldte téled, Atyánk, a híveknek első ajándéku- l a Szentlelket, befejezze Krisztus művét a vi- lágban, és mindent megszenteljen.”

Pünkösd napján a Szentlélek betöltötte az apostolokat. Hirtelen, mondhatnánk váratlanul, de nem készületlenül érte őket a Lélek kiáradása. Jézus mennybemene- tele után együtt imádkoztak, közösségben Jézus anyjával, Máriával. Nem tudták, mi következik, nem tudták, milyen lesz ez- után az életük, de együtt maradtak, mert Jézus erre kérte őket. A közös ima me- nyitotta, kitágította szívüket, hogy be tud- ják fogadni Isten ajándékát. Isten Lelke pedig teljesen átformálta őket. Képesek

lettek arra, hogy bátran kiálljanak az em- berek elé. Hirdessék Krisztus Evangéliu- mát, a feltámadást. Ugyanazok az embe- rek voltak, akik egykor elfutottak, akik gyáván bezárkóztak az utolsó vacsora ter- mébe, mert féltek, most pedig kimennek az utcára, szót értenek mindenkivel, mert Isten csodás tetteit hirdetik (ApCsel 2,11). Péter, aki háromszor is letagadta, hogy valaha is találkozott Jézussal, most bátran kiáll, és olyan erővel beszél, hogy még aznap háromezer ember megtér. Megdöbbenő ez a változás.

Igy lettek azután az apostoloknak „cse- lekedetei”. Ezek a cselekedetek a hitük- ből fakadtak, és arról tanúskodtak, hogy az életüket teljesen odaadták Istennek.

Az „Úr Lelke” volt rajtuk is, hogy „örömhírt vigyenen a szegényeknek, vi- gasztalást a szomorkodóknak, szabadu- lást a foglyoknak”.

A Lélek indítására keltek útra, hogy a pogányoknak is hirdessék a jó hírt. A Lé- lek segítette őket, hogy a közösségben felmerülő problémákat szeretettel tudják megoldani. A Lélek segítségével ké- szültek a szent iratok: az evangéliumok, a levelek stb. A Lélek erejéből lett kö- rülményfüggetlen az Istennel való ka- pcsolatuk, lettek hiteles képviselői az Úr- nak, vagyis mindenkihez szeretettel vi- szonyultak, még az üldözőik felé is.

(Folytatás a 4. oldalon)

kérdésére irányította a figyelmet, kiemelte, hogy minden hívőnek tudatosítania kell hi- vatásébresztő kötelességét. Biztatta a fiata- lokat, hogy figyeljenek Isten hívó szavára, és bátran vállalják a szép és nemes papi hi- vatást, hiszen a nyugati magyar egyházak- nak különösen nagy szükségük van a kü- lföldi fiatal magyar papi hivatásokra.

A szentmise végeztével a brunswicki magyarok központjá- ban, a közeli Amerikai Magyar Atlétikai Klub dísztermében fo- gadás keretében találkozott a püspök a magyar hívekkel, és hosszasan elbeszélgetett velük.

Hivatások vasárnapján Cser- háti püspök a passaicai Szent István-templomban hét fiatalt részesített a bérmlás szentsé- gében. A szentmisén azt hang- súlyozta, hogy ez a szép ünnep elsősorban a fiataloké, akik meghallották és követték az Úr hívó szavát, és felkészültek a bérmlásra.

(Folytatás a 3. oldalon)

Az amerikai magyar papok Cserháti püspökkel

HITÜNK KÉRDÉSEI

Az erkölcsi döntés – és a dilemma

**Hasznos dolog megismerni az emberi döntések feszült és kényszerű választási helyzetait. Saját sorsunkban leg-
többen nem szembesülünk halálos dilemmákkal, de kisebb-nagyobb döntések sorozata végigkíséri az életünket. Például ilyenekkel: „Megmondjam neki, hogy ezt rosszul tette?” Ha megmondom, megsértődik. Ez nem jó. Ha nem mondom meg, tovább csinálja. Ez sem jó. – Mi a teendő?**

A dilemma a mindkét végén nehéz döntési helyzet: akár ezt választom, akár azt. A történelem eseményeinek láncolatában is jó, ha felismerjük azokat a feszült döntési helyzeteket. A világirodalom ugyancsak számtalan dilemma helyzetet mutat fel a figyelmes olvasónak.

Egy skót ballada hatása felejthetetlen számomra: a *Sir Patrick Spens*. A ballada szerint a skót király nem bírja elviselni egyik hűséges emberének kiválóságát, levelet küld általa a norvég királynak. A levél azonban csupán gonosz tervének eszköze. Persze, „szép új hajóját” is ki kellene próbálni, indokolja a parancsot. De miért éppen akkor? Hiszen a téli időben életveszélyes. A jeges télben száll tehát hajóra embereivel a „jó Sir Patrick Spens”, aki hűséges embere a királynak. Tudja, hogy az a tengeri út tél idején a biztos halált jelenti. A parancs megtagadása, vagy a király szavához való hűség a tét. Ez a dilemma lényege. S ő hűségében a halált választja. A ballada pedig így fejeződik be:

*„Feljül, feljül Aberdoornon,
A mélység ötven öl;
Ott fekszik a jó Patrick Spens,
Az urak is körül.”*

(Arany János fordítása)

Filmeken, színdarabokban láthatjuk azokat a feszült döntési helyzeteket, amelyek nélkül tulajdonképpen igazi drámáról nem is igen beszélhetünk. De az élet is ezt tanúsítja. Vegyük csak a cserbenhagyásos gázolás esetét, amikor az autós a saját bőrét akarja menteni, mint annyian a hasonló élethelyzetekben. Elhajt, abban a reményben, hogy nem fogják megtudni. De a lelkiismeretét nem csaphatja be.

Hankiss Elemér még a pártállam időszakában indított el egy érdekes és igényes tévésorozatot az erkölcsi dilemmáiról. A társadalom különböző rétegeiből választotta ki az állásfoglalásra meghívottakat, különböző életkorú férfiakat és nőket (két alkalommal én is a meghívottak között voltam). „Őn hogyan döntene az ő helyében?” – erre a kérdésre kellett válaszolnunk. A leghatasosabb a következő – tipizálható – döntési alaphelyzet volt:

A megszállt városban a partizánok megölték tíz ellenséges katonát. A megszállók parancsnoka összehívja a város vezetőit, és felszólítja őket: nevezék meg azt a száz polgárt, akiket a megszállók megtorlásképpen majd kivégeznek. Ha nem teszik meg, a száz helyett ezret fognak kivégezni. – Többszörösen összetett, súlyos erkölcsi dilemma ez: hiszen bármelyiket választják a város vezetői, a következmények többszörösen halálosak.

Akik a megkérdezettek közül ismerték a Bibliát, ösztönösen ráéreztek az egyetlen kielégítő megoldásra – ha az egyáltalán járható – a Krisztus adta döntési modell alapján. Ilyen és hasonló esetekben ugyanis elsősorban az önkéntesen vállalt áldozat az, amely jogilag és erkölcsileg egyértelműen igazolható. Nem végezhetünk ki tíz embert, akarunk ellenére, hogy őket feláldozva százat megmentsünk! Ez nem a „több vagy kevesebb” matematikai problémája. Ez erkölcsi döntés kérdése.

Az igazi dilemma olyan nehéz döntési helyzet, amelyben nem kerülhetjük el a rossz következményt, akár így döntünk,

akár úgy. A legkeményebb formái a dilemmának azok, amikor az emberi döntésben tényleg élet-halál kérdéséről van szó. Cromwell híres dilemmáját lehet megemlíteni: „Ha beszélek, a fejembe kerül, ha hallgatom, a lelkeembe”. A vértanúk tulajdonképpen ugyanezt a döntési szituációt élték át, amikor életüket adták a hitükért. Ez Morus Tamás esetében különösen súlyos választatot jelentett, hiszen magas tiszttségében lehetséges utódja a nyomába sem ért... Hasonló helyzetben sokan erre hivatkozva mentik a bőrüket. Mi tagadás, ők vannak többségben...

Van a dilemmának kitervelt formája is: ez voltaképpen tudatosan megtervezett erkölcsi kelepce. Jól ismert az evangéliumi történet az adópénzről, amelyben Jézust akarták kelepcebe csalni. „Szabad-e adót fizetni a császárnak?” – szegezték melléne a kérdést. Egyértelmű válasz esetén vagy a néppel került volna szembe, vagy a római hatalommal. Ő azonban bölcsen kikerülte a csapdát. Ismerjük és gyakran idézzük is Jézus választát: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami Istené”.

Gyulai Pál, a költőként kevésbé ismert rangos kritikus egyik verse egy székely asszony dilemmájáról szól, még az Erdélyi Fejedelemség idejéből. Báthory István levette a székelyek fölkelését, s az özvegy két lázadó fia a fejedelem börtönében várta az ítéletet, amely így hangzott: „Egyiknek kegyelem, a másik haljon meg”. S az anyának kellett volna eldöntenie, melyik maradjon életben. Erre alkotta meg a vers írója, Gyulai Pál az emlékezetes, szugesztív hatású szöveleményt: „kegyetlen kegyelem”. A dilemmát a két fiú ezzel a döntéssel oldja meg: „Haljunk meg mindketten”. – Nem lett volna más megoldás? Én hogyan döntöttem volna a helyükben?

A csapdaként alkalmazott dilemmának jól ismert öszövétségi példája Salamon király sokat idézett ítélete. A történet szerint két asszony fölébred, mellettük a pólyás csecsemőik. Az egyik gyermek azonban éjjel meghalt. Mindkét asszony az élőtt vallja magáénak. A király döntése: ha nem tudnak megegyezni, kettévágatja a kisdedet, felét az egyik anya kapja, felét a másik. Az igazi anya erre feljajdulva azt mondja: akkor inkább legyen a másiké. A

bölcs Salamon csak ekkor hoz valódi ítéletet: „Tiéd a gyermek! Te vagy az igazi anya!” – mutat az előbbire.

Gyakran fölmerül bennünk a kérdés: mit tegyek, ha két rossz között kell választanom? A katolikus erkölcsoteológiának egy nagyon világos elve, amelyet érdemes megszívlelnünk. E szerint „Lehetetlenre senki sem kötelezhető”. Persze van a fizikai lehetetlen mellett erkölcsi lehetetlen is. Az a szülő, aki lehetetlent vár a gyermekétől, tönkretelheti annak az életét. Mert van olyan anya, aki fejébe veszi, hogy táncosnó legyen a leányából, pedig világosan értesére adják, hogy a leány fizikailag sem alkalmas erre. Az anya ennek ellenére mindent megpróbál. Holott „Lehetetlenre senki sem kötelezhető”. Az is előfordult, hogy egy fiatalembernek döntenie kellett volna, amikor anyja és felesége engesztelhetetlenül feszült viszonyba került egymással. Ismerős a dilemma: „Melyiket szeressem?”. Hiszen mindkettőt szereti, akkor is, ha már a feleségéhez való tartozása a fontosabb. Elmondta, hogy emiatt milyen lelki gyötrelmeket élt át.

Szabad-e tíz embert akarata ellenére föláldozni, hogy ezáltal százat megmentünk? A megoldást nem a matematika jelenti. A tíz ugyan valóban kevesebb, mint a száz. Embereket azonban nem szabad akarata ellenére föláldozni, még ilyen esetben sem. „Jobb egy embernek meghalni a népért”? Ez Kaifás főpap erősen kérdőjeles bölcsessége, amikor Jézust elítéli. Mert csak akkor volna érvényes, ha az áldozatra szánt ebbe beleegyeznek. A legrosszabb és legbiztosabb megoldás ilyen esetekben egyértelműen az önkéntes áldozat. S Jézus Krisztusról azt írja Izajás próféta: „Föláldoztatott, mert maga akarta”.

A calais-i polgárok önként vállalták, hogy túsok legyenek a városért. Rodin remekművé szobra őrzi emléküket. Van azonban más lehetőség is. Ha tíznek kellene vállalni az áldozatot, hogy a száz megmeneküljön, a sorshúzást szintén lehetne választani, ha ebbe a többiek belemennek.

A kultúra minden területének meglehetnek a saját dilemmái. Emlékeztess Oppenheimer lelki válsága, amikor fölmerült, hogy tudósként részt vehet-e az atombomba előállításában. S eseteket lehetne sorolni.

Gondoljunk saját életünk dilemmáira, de ha különösebbre nem emlékeznénk, érdemes behatóbban megismerni az erkölcsi dilemmát, hogy a Biblia, a történelem vagy az irodalom ilyen eseteit jobban meg tudjuk érteni és kellően megítélni. **Boda László**

IMASZÁNDÉKOK

Júniusra

Általános szándék: Hogy a papok, Krisztus Szívében egyesülve, mindig igazi tanúságtevői legyenek Isten gondos és irgalmas szeretetének.

Jézus Szívét ünnepeelve a liturgiával bepillantunk a Szent Szívbe, amelyet megnyitott a katona lándzsája. Ezzel magának az Istennek a Szíve nyílt meg. Az ünnepi liturgia a Szent Szív nyelvén szól, már az öszövétségi imákban, amelyek teljes értelmé Jézusban tárul elénk, és amelyekben felhangzik a mi válaszuk is: „Az Úr az én Pásztorom, nincs is semmiben hiányom” (Zsolt 23/22); „Én magam megyek juhaim keresésére, és vigyázok rájuk” (Ez 34,11). Isten személyesen gondoskodik rólam-rólunk, a közösségünkéről, az emberiségéről. Nem vagyok magamra hagyva, elveszve a világ-mindenségben és a mai, egyre inkább irányt tévesztő társadalomban.

A világ vallásai végső soron mindig azt vallották és vallják, hogy valójában egyetlen Isten van. De ő egy távoli Isten; más hatalmakra, más erőkre, más istenségekre hagyja a világot. Ő maga ugyan jó, nem veszélyes; de segítséget sem nyújt. Ilyen világlátás különösen jellemezte a felvilágosodás korát, és jelen van a mai zűrzavaros gondolkodásban, életérzésben is. Isten csak egy távoli eredet; nem törődik velünk, és minden bizonnyal jobb is így.

Valójában Isten és az ő Krisztusa ismer engem, szeret engem, törődik velem. „Ismerem juhaimat, és juhaim ismernek engem.” (Jn 10,14) Ennek a jézusi valóságnak többszintű rétegződése van; különösen fontos az, hogy Jézus közösségében a tagok egy része arra kap hivatást és küldetést, hogy magának a Pásztornak történelmi megtestesítője és képviselője legyen. Ők a papok: az örömhír hirdetői, a közösségi élet vezetői és lelkei, a szentségi élet szolgálói.

Ez az egyházi valóság keltsen bennünk igazi örömet; hagyjuk az örömet mélyen belénk szívódni. Az emberi és krisztusi történet egy apró pontján ott élünk, tevékenykedünk, rábízva a lelkipásztorunkra. Papjainkban (illetve bennem, a papban) éljen a Jó Pásztor emberismerete, gyengédsége, szeretete, gondoskodása, irgalma.

(Folytatás a 4. oldalon)

A CSALÁDOK ÉS AZ EGYHÁZ

Európai magyar papi konferencia

Az Európában élő és dolgozó magyar lelkipásztorok május 2–5. között, a Müncheni Főegyházmegye lelkigyakorlatos házában, Fürstenriedben tartották szokásos évi konferenciájukat, amelyre Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori ellátásával megbízott esztergom-budapesti segédpüspök hívta őket. A konferencia továbbképző előadásait Bíró László tábori püspök tartotta.

Előadásaiban a tábori püspök létfontosságúnak nevezte a családpasztorációt az Egyház életében. A XXI. századi Európa

családban élő emberének is súlyos problémát jelent a jövőkép hiánya, az elidegenedésből és az individualitásból fakadó magány. Ha Európa visszatérne keresztény gyökereihez, a bibliai isten- és emberkép gazdagságához, akkor visszafordítható lenne a demográfiai hanyatlás is.

„Keressétek Isten országát, és akkor minden más megadatik nektek!” mottóval a püspök megnevezte a családegység négy alappilléret. Első a koinonia, a közösség. Nagyon fontos a házastársak kettesben eltöltött ideje: hetente egy este,

havonta egy nap, évente egy hét kettesben, csodákat tehet a leterhelt házaspárok életében. A második a kérügmá: a hit és az imaélmény megosztása erősíti Krisztus jelenlétét a családban. A harmadik pillér a liturgia: a családi szertartások, névnap, születésnap, évfordulók ünnepét megtölteni lelki tartalommal is. És negyedik pillér a diakónia: egymás szolgálata, a terhek közös viselése, a feladatok megosztása.

A konferencia harmadik napját a lelkipásztori beszámolóknak szentelték. Cserháti Ferenc püspök tájékoztatójában felhívta a résztvevők figyelmét közös felelősségükre a magyar családok jövőjéért az idegenben.

Az ezt követő lelkipásztori beszámolóban az Angliából, Ausztriából, Belgiumból, Franciaországból, Lengyelországból, Németországból, Olaszországból és Svájcából érkezett lelkipásztorok megosztották egymással örömeiket és nehézségeiket. Ezen a beszámolón felszólalt Kiss G. Barnabás OFM is, a püspök Egyesült Államokban élő delegátusa, aki már évek óta rendszeresen részt vesz az európai kollégáinak éves találkozásán.

Simon Ferenc esperes, főlelkész

A magyar családok jövőjéért dolgoznak – a konferencia résztvevői

BEIKTATTÁK PÉCS ÚJ PÜSPÖKÉT

„Örömmel és készséggel fogadtam XVI. Benedek pápa megtisztelő bizalmát és kinevező bulláját, amelyben az igen nagy múltú, gazdag hitélettel és kulturális hagyománnyal rendelkező Pécsi Egyházmegye élére nevezett ki főpásztornak” – mondta Udvardy György a beiktatása alkalmából a pécsi bazilikában április 25-én, húsvéthétfőn tartott szentmisén. Hozzátette: kész vállalni minden feladatot, betartani és betartatni minden, az egyházmegye törvények szerinti vezetésével és kormányzásával járó egyházi és világi előírás.

A kinevező okiratot Juliusz Janusz érsek, apostoli nuncius olvasta fel. A püspöki konferencia nevében Erdő Péter bíboros, a testület elnöke üdvözölte az új főpásztort, aki a távozó apostoli kormányzó, Veres András szombathelyi megyéspüspöktől vette át a pásztorbotot. Garadnay Balázs helynök biztosította az új főpásztort a papság támogatásáról, Kalász Gyula nyugdíjas tanár, történész pedig az egyházmegye hívei nevében köszöntötte a püspököt.

Az ünnepi köszöntők után Udvardy György, immáron beiktatott megyéspüspök bemutatta első nyilvános pécsi szentmiséjét.

Az új főpásztor a Magyar Katolikus Rádióknak adott interjújában elmondta: beiktatását követően a Pécsi Egyházmegyére vonatkozó főpásztori jogok és felelősségek immár őt terhelik. A püspöknek pásztori, tanítói és kormányzói feladatai vannak: ünnepli a szentségeket, azok vételére felkészíti az embereket, és életével példaként kell állnia a papság, a szerzetesek és a hívek előtt. Első feladatai között említette az egyházmegye helyzetének pontos megismerését és a szükséges döntések meghozatalát. Beiktatása napján Udvardy György az előírásoknak megfelelően kinevezte az általános helynököt, továbbá megbízta feladatainak további ellátásával azt az irodagazgatót és egyházmegyei vagyongekezelőt, akik korábban Veres András apostoli kormányzó segítségére voltak. □

„Isten tiszteletreméltó szolgáját, II. János Pál pápát mostantól kezdve boldognak nevezzék, és ünnepét minden évben október 22-én, a kánonjogi előírások szerint megállapított helyeken és szabályok szerint megünnepeljék. Az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében.” – ezekkel a szavakkal avatta boldoggá elődjét Rómában, május 1-jén XVI. Benedek pápa.

A zárándokok zsúfolásig megtöltték a Szent Péter teret és környékét. Magyar csoportok is érkeztek a boldoggá avatásra, a bíborosok között jelen volt Erdő Péter, a magyar kormányküldöttséget Orbán Viktor miniszterelnök vezette.

A szentmise bűnbánati része után Agostino Vallini bíboros, a pápa római helynöke kérte II. János Pál boldoggá avatását, ismertette életét, méltatva több mint huszonhat évig tartó pápaságát.

Ezután a Szentatyá idézett szavaival az Egyház boldogjainak sorába iktatta II. János Pált, majd a hívek hatalmas tapsától kísérve leleplezték portréját, és elhelyezték ereklyéjét – a vért tartalmazó ampullát – a szabadtéri oltáron. A dekrétum kihirdetésével és a Szentatyá földi maradványainak a Szent Péter-bazilika egyik oltárára helyezésével, valamint ereklyéjének oltárra helyezésével megkezdődhet immár hivatalosan is II. János Pál nyilvános tisztelete.

A szentmisén mondott homíliájában XVI. Benedek pápa hangsúlyozta: II. János Pál megnyitotta Krisztusnak a társadalmat, a kultúrát, és erőt adott a keresztényeknek, hogy ne féljenek megélni és megvallani hitüket.

Karol Wojtyła részt vett a II. Vatikáni Zsinaton; jól tudta, hogy az Egyházzal szülő dokumentum utolsó fejezetét Máriának szentelni – annyit jelent, mint az Üdvözítő édesanyjának képét és modelljét állítani minden keresztény ember elé: mint az élet-szentség követendő példáját. Az ember az Egyház útja, és Krisztus az ember útja – fogalmazta meg később, már pápaként. Az ő vezetésével lépte át Isten népe a harmadik évezred küszöbét, a „reménység küszöbét”: a nagy jubileum hosszú előkészületi útján a megújult jövő felé fordulást adta a kereszténységnek, Isten jövőjét, amely átfénylik a történelmen, és ami a történelem jelzőtáblája is egyben.

Benedek pápa hangsúlyozta, Boldog II. János Pál utolsó leheletéig a nagy tanúságtévők életét élte: az Úr lassan-lassan megfosztotta őt mindentől, de ő ennek ellenére „szikla” maradt. Így különleges módon valósította meg a papi és a püspö-

ki hivatást: teljesen eggyé válva azzal a Jézussal, akit naponta befogadott és felajánlott az Eucharisziában. „Boldog vagy, szeretett II. János Pál pápa, mivel hittél! Folytonosan támogasd – erre kérünk – az ég felé tartó Isten népének hitét” – mondta homíliája végén a Szentatyá.

A boldoggáavatási szertartás végén XVI. Benedek pápa hagyományosan elimádkozta a hívekkel a Regina Coeli

„Élete és munkássága legyen a megújult elkötelezettség forrása”

imádságot. Ezt megelőzően számos nyelven, majd olaszul szólt a több mint egymillió zárándokhoz. Ezzel mintegy visszhangozta II. János Pálnak, az emberi jogok védelmezőjének határokon átvéló prófétái egyetemességét, akire mostantól új égi patrónusukként számíthatnak.

Boldog II. János Pál élete és munkássága legyen a megújult elkötelezettség forrása minden ember, és az egész ember szolgálatában – mondta franciául a Szentatyá, majd angolul így szólt: Krisztusba vetett szilárd hitének példája ösztönözzön bennünket, hogy az isteni irgalmasságról tanúskodjunk egy olyan világért, amely tiszteletben tartja minden ember méltóságát és jogait. Imádkozzunk, hogy II. János Pált követve mi is Krisztus jelenlétének örömteli tanúi lehessünk a világban – fohászkodott németül a pápa, aki a spanyol ajkú híveket Krisztus és az Egyház iránti hűségre buzdította. Portugálet megismételte elődje szavait, amelyekel pápasága elején mondott: „Tárjátok szélesre a kapukat Krisztus előtt!”

Közel ezer év múltán, 2011. május elsején történt először, hogy egy pápát utódja avatott boldoggá.

*

Világszerte és Magyarországon is nagy érdeklődést tanúsított a média a

boldoggá avatás iránt. Különféle műsorok egész sorában idézték fel a nagy pápa alakját, közismert személyiségek és „az utca emberei” egyaránt.

„Magyarországon nagyon sok embernek jelentett személyes élményt II. János Pál két látogatása, és nagy tiszteletnek örvend ő ma is – mondta Erdő Péter bíboros a Katolikus Rádió kérdésére. – Boldoggá avatása után imáinkban kérhetjük közbenjárását, és remélhetően nem kell sokat várni arra, hogy itthon akár templomot is szentelhetünk tiszteletére. A boldogok tisztelete ugyan elvben mindig a helyi egyház elsődleges ügye, de II. János Pál nyilvánvalóan kivétel. A püspöki konferencia kérni fogja, hogy Magyarországra is terjesszék ki kultuszát... Magyarországi látogatásaival segítette az Egyház és a társadalom párbeszédét, az ökumenikus párbeszédét. Megújította a magyar egyház egyházmegyei szervezetét, új érsekséget alapított, két új egyházmegyét hozott létre. Nagyon sok gyakorlati kérdésben is segítette tehát a magyar egyház megújulását, ha erre sokszor nem is gondolunk a mindennapokban. Alakja, tanítása jel volt Magyarországon és az egész emberiség számára” – fogalmazott Erdő Péter bíboros.

Tarlós István, Budapest főpolgármestere a szertartás után Rómában nyilatkozva elmondta: mindent megtesz annak érdekében, hogy a budapesti Hősök téren emlékművet állítsanak II. János Pálnak, lehetőség szerint már idén augusztus 20-án. Húsz évvel ezelőtt éppen azon a napon mondott szentmisét ott, első magyarországi látogatása utolsó napján.

*

A budapesti Szent István-bazilika előtti téren 36 négyzetméteres óriáskivetítőn követhették nyomon az érdeklődők vasárnap délelőtt a római eseményeket. Amikor XVI. Benedek pápa kihirdette elődje boldoggá avatását, megkondultak a székesegyház harangjai, az emberek tapsviharban törtek ki. Ezután a kőbányai lengyel katolikus közösség zenekara lépett fel, majd a művészekhez, a tömegtájékoztató felelőseihez és a szerzetesekhez szóló emlékeztetés pápai megnyilatkozásokból idéztek a „címzettek” képviselői, ezt követően egy lengyel-magyar család, sportoló, egyetemi oktató, szerzetes és főorvos emlékidézése mellett a gyerekek, a fiatalok és a betegek nevében is megemlékeztek Boldog II. János Pálról.

(Vatikáni Rádió)

CSERHÁTI...

(Folytatás az 1. oldalról)

Buzdította őket, hogy ezután is ápolják és fejlesszék személyes vallásos életüket, és keresztény tanúságtételükkel vegyenek részt az Egyház és az igazságszább társadalom építésében.

A szentmisét ünnepi fogadás követte az egyházközség Mindszenty József bíborosról elnevezett dísztermében, amelyet teljesen megtöltöttek a nagy számban megjelent hívek. Az egyházközség gyermekeinek Berkenye néptáncscsoportja szép bemutatóval lepte meg a püspök fogadására összegyűlt vendégeket, majd Devald István, az egyházközségi tanács elnöke köszöntö meg a szép és felemelő ünnepet.

Hétfőn, május 16-án tartották találkozójukat az Egyesült Államok keleti partvidékén dolgozó magyar papok – amelyeknek ugyancsak a passai Szent István Plébánia adott otthont. A megjelent magyar lelkipásztorok egyenként beszámoltak munkájukról, örömeikről, sikereikről, pasztorációs tapasztalataikról, nehézségeikről, majd jövőbeli terveiket latolgatták. Szomorúan vették tudomásul, hogy idén júliusban a fairfieldi Szent Imre Plébánián megszűnik a ferences jelenlét – és ezzel a magyar szolgálat. A matawani máriapócsi kegyhely és kolostor jövője is aggasztó, hiszen a magyar görögkatolikus szerzetesek itt sem tudnak utánpótlásról gondoskodni. Továbbra is megoldatlan a magyar szolgálat a New York-i Szent István Plébánián, ahol általában Vas László (illetve időnként Csete Iván) vasárnapon-

ként délután kettőkor tart magyar szentmiséket. A papi találkozó végén az Amerikai Magyar Katolikus Liga közgyűlése következett, amely újraválasztotta vezetőségét, és rövid megbeszélést tartott.

A nap csúcspontját a közösen bemutatott szentmise jelentette, amelyen a passai hívek is megjelentek, és Cserháti Ferenc püspökkel koncelebrált Csete Iván (Forestburgh), Erdei József OSBM (Matawan), Pintye Lajos OFM (Fairfield), Varsányi Vilmos (Providenc) és Vas László (Passaic). Homíliájában a püspök emlékeztetett rá, hogy a földön zárándokoló Egyház természeténél fogva missziós beállítottságú, és ezért az Egyház konkrét evangelizációs formáit újra és újra át kell gondolnunk az idők jeleinek és követelményeinek megfelelően. A külföldi magyar egyházközségek többfelé

inkább csak önmaguk közösségi életével törődnek, és gyakran megelégednek missziós küldetésükről. Előterbe került az önfenntartás és a hagyományörzés, hátterbe szorult az egyházközség missziós küldetése, az Úr Művének továbbadása, a keresztény misszió, az üdvösség szolgálata. Az evangelizáció minden megkeresztelt ember közös küldetése, és erre mindig emlékeztetnünk kell egymást, híveket és papokat egyaránt.

Cserháti Ferenc püspök tolmácsolta a papságnak és a híveknek Erdő Péter bíboros, Magyarország primása üdvözlését, megköszönte a paptestvérek magyar lelkipásztori szolgálatát, további hűség-re és kitartásra buzdította őket Egyházunk és népünk szolgálatában.

(Folytatjuk)

Vas László

Gyermekeknek

...ÁCIÓ

Néztem, néztem ezt a négy betűt a tábla jobb felső sarkában, és ugyanúgy nem értettem, mint előző nap azt, hogy „ció”. Nem értettem, de nem akarózt megkérdezni senkitől: nem akartam butának látszani. Napról napra gyarapodtak a betűk a táblán, néhány osztálytársam összekacsintott, és fejével a tábla felé biccentett, mint akik értik a betűk jelentését. De hát én is ismertem már az összes betűt, hiszen az első tanév végén jártunk. A következő nap reggelén azt olvastam a táblán, hogy „káció”, és ekkor végre én is megértettem: holnap már „akáció”, holnapután pedig „vakáció” lesz a táblára írva, és véget ér az első iskolaév.

Erre az élményre máig emlékszem, mert ekkor tanultam meg, hogy meg kell kérdezni azt, amit nem tudunk. Hogy nem az a buta, aki kérdez, hanem aki azért nem kérdez, nehogy butának látszódjék.

Fiataloknak

„ÁRASZD RÁNK LELKEDET, ISTENÜNK: ÚJÍTSD MEG A FÖLD SZÍNÉT”

Kedves fiatalok! Talán már ti is megtapasztaltátok, hogy az élet lelki sebei sokszor nehezebben, lassabban gyógyulnak be, mint például egy sportolás közben „összeszedett” sérülés. Amikor igazságtalanság ér, amikor szavakkal megbántanak, amikor nem figyelnek rám, amikor semmibe vesznek, nos ezek azok a lelki sebek, amelyeket sokáig hordozhatunk. Nagyon jó ugyanakkor, ha van olyan jó barátom, akinek elmondhatom, ami a szívemet nyomja, ha olyan közösséghez tartozom, amelynek tagjaiban megbízhatok.

A lelki embert sokszor csak alig-alig vesszük észre ebben a hangos, rohanó világunkban, viszont a lelketlen, a szívtelen embereket gyorsan felismerjük. S ekkor döbbenünk rá igazán, mennyire fontos olyan ember közelségében lenni, akit átjárt a Lélek ereje, aki Szentlélek vezetése által éli az életet!

Ezért is fontos, hogy mindannyian ismerjük a Szentlelket, kapcsolatot építsünk ki vele, és engedjük, hogy Ő vezessen bennünket. Felmerülhet a kérdés: ki számomra a Szentlélek? Nem sokkal mennybemenetele előtt Jézus így szólt tanítványaihoz: „Kiárasztom rátok Atyám ígérését” (Lk 24,49). Ez pünkösdi napján vált valóra, amikor a tanítványok az emeleti teremben együtt imádkoztak Szűz Máriával. Igen, a Szentlélek, az Atya és a Fiú szeretetének Lelke az élet forrása, amely megszentel bennünket, „mert a nekünk ajándékozott Szentlélekkel kiáradt szívünkbe az Isten szeretete” (Róm 5,5). Mégsem elég csupán ismerni a Lelket, el is kell fogadnunk őt lelkivezetőként, „belső Tanítómesterként”, aki bevezet bennünket a Szentháromság misztériumába, mert egyedül Ő tud meg-

Az „akáció” napján már Dezső bácsi, a tanítónk is elmondta, mit jelentenek az egyre gyarapodó betűk. És arról beszélt nekünk, hogy használjuk ki jól a vakációt. Játsszunk sokat, élvezzük a nyaralást – de azért olvassunk is minden nap egy kicsit, hogy el ne felejsük, amit eddig megtanultunk. És segítségünk is otthon a szüleinknek a ház körüli munkában, mert ők is elfáradtak az elmúlt év során, de nekik sokkal rövidebb lesz a vakációjuk. Aztán Jóska atya az utolsó hittanórán azt is elmondta, hogy vasárnaponként továbbra is szeretne mindnyájunkat ott látni a misén (ha csak nem nyaralunk éppen valahol másutt), mert – a tanítóinkkal ellentétben – a Jóisten nem megy szabadságra, Ő sok minden fontosat akar megtanítani nekünk a nyáron is.

Erzsébet néni

nyitni bennünket a hit számára, és őáltala tudjuk azt nap mint nap teljesen megélni.

A Lélek ugyanakkor a többi emberrel való találkozásra is ösztönöz, lángra lobbantja bennünk a szeretet tüzét, és Isten szeretetének misszionáriusává tehet bennünket. Elsőként a tanítványok élték át a pünkösdi mindent átforgató erejét: eltűnt belőlük a félelem, kiléptek a zárt ajtók mögül, kiálltak a tömeg elé, és Péter mindannyiuk nevében elmondta nagy erejű, közösségformáló pünkösdi prédikációját.

S ma, 2011 pünkösdjén is személyessé válhat mindnyájunk életében a Szentlélek munkája, s ez által felfedezhetjük Isten cselekvésének értelmét. Amire az ember a maga erejéből nem tud eljutni, azt a Szentlélek megcselekszi. Mint ahogyan kétezer évvel ezelőtt, úgy most is az emberek egységét, egymás megértését hozza közel. Pál apostol felsorolja a Lélek gyümölcseit: szeretet, öröm, békesség, türelem, szíveség, jóság, hűség, szelídség és önuralom. Ha mélyen elgondolkodunk a felsoroltak tartalmán, rádöbbenünk, hogy nagyon is híján vagyunk a békességnek, az örömmek, az önuralomnak, a szelídségnek... Nap mint nap tapasztaljuk a szeretet helyett a szeretetlenséget, a békesség helyett a békétlenséget, a jóság helyett az emberi gonosztságot. A gyümölcsként említett türelem helyébe lépett a tolerancia, az egymás elviselése, megtűrése. Pedig a szó igazi értelme embertársunk szeretetben való hordozása volna. Pünkösdi ünnepe emlékeztet és egyben biztat mindnyájunkat a „gyümölcset termő” életre, hogy a Lélek erejével Istennek tetsző, egymásért felelősséget vállaló életet tudjunk élni ebben a „Lélekről oly gyakran megfeledezett” világunkban.

Tomí atya

SZENT LÁSZLÓ-ÜNNEP
NAGYVÁRADON

A Nagyváradi Egyházmegye papjai és hívei május 22-én a nagyváradi székesegyházba, Szent László ereklyéjéhez zárandokoltak.

A helyi hagyomány szerint húsvét ötödik vasárnapján tartják a Szent László-ünnepet, a Partium fővárosában, amelyet az egyházmegye zárandoknapjává nyilvánítottak. A résztvevők közös imádsággal és énekekkel rótták le tiszteletüket a székesegyházban elhelyezett Szent László-ereklye előtt. Az ünnepi szentmisét Böcskei László megyéspüspök celebrálta a jelenlévő papokkal, ezt követte a hagyományos körmenet a herméval.

(Nagyváradi Egyházmegye)

„AZ ATYA...”

(Folytatás az 1. oldalról)

A Lélek tette őket képessé arra, hogy örvendezzenek még akkor is, amikor gyalázatot kell szenvedniük Krisztusért, sőt vérükkel is tanúskodniuk kell arról, hogy Jézus az (örök) Út, az (örök) Igazság és az (örök) Élet, s arról, hogy neki és érte mindent érdemes odaadni.

Ez az örömhír számunkra is vigasztaló. Az Egyház apostolokra épült hite, közössége a Szentlélek által élő és tiszta; tévedéstől, sérüléstől mentes. Ebben a közösségben kaptuk meg mi is a keresztelekőrt a Szentlélek pecsétjét, amellyel az Isten lefoglalt bennünket magának. Szent Pál ezt így fogalmazza meg: „Tettek a bennetek lakó Szentlélek temploma.” (1Kor 6,19) Ez azt jelenti, hogy nem a magunké, hanem Istené vagyunk. Nem tehetünk akármít önmagunkkal és mással sem, hiszen a másikban is ott lakik az Isten, a Szentlélek által.

Az Egyház közösségében ismerhetjük fel a hivatásunkat is, amelyhez a bérmláskor – a mi személyes pünkösdiünk alkalmával – a Lélek ajándékait kapjuk. Ezeket „pedig mindenki azért kapja, hogy használjon vele” (1Kor 12,7) Erre figyelmeztet a II. Vatikáni Zsinat is: „fogadjuk szívesen a hétköznapi adományokat, és azokat használjuk az élet szolgálatára”.

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

2010. június 11-én, a Papok évének befejezésekor XVI. Benedek hosszan szólt témánkról. Vele együtt elmélkedjünk át néhány szempontot. „A papság Jézus Szívének szeretete», szokta mondani a szent arsi plébános. Ez a meghatározó kifejezés arra indít, hogy gyengéden és hálással felelevenítsük azt a mérhetetlen adományt, amelyet a papok jelentenek nemcsak az Egyháznak, hanem az egész emberiségnek is.” „Az arsi plébános kifejezése felidézi Krisztus átszúrt szívét és a töviskoronát is.” Ugyanő Krisztus ajkára adja ezt a szót: „Megbízom szolgálmat, hogy hirdessék: én mindig kész vagyok, hogy fogadjam őket; az én irgalmam végtelen”. „A Jóisten mindent tud. Előre tudja, hogy gyónásod után majd újból vétkezel, és mégis megbocsát.”

Missziós szándék: Hogy a Szentlélek támasszon közösségeinkből nagyszámú missziós hivatást, akik készek arra, hogy teljesen Isten országa terjesztésének szenteljék magukat.

Imádkozunk azokért, akik majd hivatást kapnak, és imádkozunk magunkért valamennyiünkért, akiknek soraiból ezek a hivatások kikerülnek, valamennyiünk készségéért az elköteleződésre. Kérjük a Szentlélektől, hogy teremtsen meg közösségeinkben a „hivatások kultúráját”.

E kultúra létrejöttének első tényezője maga az ima, főképpen a közösségi, liturgikus imádkozás. Plébániáinkon, iskolai

közösségeinkben alakítsunk imacsoportokat. Ezek szerezzék meg közösségük szeminaristáinak, szerzetesnövendékeinek névjegyzékét, és egy vagy több tagjuk vállalja, hogy „keresztapja”, „keresztanyja” lesz valamelyik fiatalnak: imádkozik érte, valamilyen módon konkrétan is felveszi vele a kapcsolatot, és gondoskodik róla. Szervezzük (például csütörtöki napokra) „szentmisét a hivatásokért”.

Ilyen módon korunkban is helyreáll és növekszik a pap meg a misszionárius hivatásának megbecsülése. Nem nehéz meglátni, hogy ez mennyire javára válik a közösségnek is és a fiataloknak is.

VI. Pál írta 1975-ben korunk apostolairól (Evangélii nuntianti 69), és 2007-ben XVI. Benedek idézte: „Kiváló módon készek és szabadok arra, hogy mindent elhagyjanak, és hirdessék az Evangéliumot a föld végső határáig. Vállalkozó szelleműek, és apostolkodásukat gyakran olyan eredetiség, olyan tehetség jellemzi, amely kiváltja csodálkozásunkat. Nagylelkűek: gyakran ott találjuk őket a misszió előőrseiben, és a legnagyobb kockázatokat vállalják életük és egészségük veszélyeztetésével. Valóban az Egyház sokat köszönhet nekik.”

Missziós hivatásokról van tehát szó, olyan mai értelemben, hogy a jézusi üdvrend fokozottabb vállalására a hagyományosan meg az újabb keletűen keresztény közösségeknek egyaránt égető szüksége van.

Végeredményben tehát valamennyiünk missziós hivatásának egyre inkább erősödő kibontakozásáért imádkozunk.

Nagy Ferenc SJ

CSALÁDI KALEIDOSZKÓP

Állítsuk össze az európai családok közös fotóalbumát!
A Nemzeti Erőforrás Minisztérium fotópályázata

Küldje be családja legszebb pillanatát megörökítő fotóját, amelyből kiderül: család nélkül lehet élni, de nem érdemes! – Mutassuk be az európai családok sokszínűségét, hogy kiderüljön: a család a legnagyobb érték, éljünk bárhol Európában.

A pályázatra megküldött **családi emlékképek**hez egymondatos képaláírást is várunk (ami lehet egy üzenet a még családalapítás előtt álló fiataloknak, esetleg hogy mikor, hol és milyen alkalomból készült a felvétel, miért ez a legszebb pillanat a számukra).

A fekete-fehér vagy színes képeket elektronikusán, nagy felbontásban várjuk jpg, pdf vagy tif formátumban a **sajtofoosztaly@nefmi.gov.hu** címre **2011. május 31-ig**.

Az értékeléshez a megfelelő méret a **min. 2000 x 3000 pixel, 1,5 Mb**. Egy pályázó legfeljebb három fotóval nevezhet.

A Családi Kaleidoszkóp előzsűrizett képei a **www.kormany.hu** kormányzati portálra is felkerülnek majd, ahol szavazni lehet a legmeghittebb pillanatot megörökítő képekre. A beküldők között *értékes nyereményeket* sorsolunk ki. A legtöbb szavazatot kapott képeket díjazzuk és a nagyközönségnek is bemutatjuk. □

Floridai levél

LELKI NAPOK

A sarasotai lelki napok, lelkigyakorlatok magánkezdeményezésből nőttek ki. Eredetileg egy privát otthonban tartották, újabban az Incarnation egyházközségben gyülekeznek a résztvevők.

Az előző lelkigyakorlatot Gyulay Endre nyugalomba vonult szeged-csanádi püspök tartotta. Elmélkedéseinek alapja a Miatyánk volt, részletesen tárgyalva az egyes gondolatokat, elmélyedve mindenkoron érvényes mondanivalóikban.

Az idei lelkigyakorlatnak az Incarnation kápolnája adott helyet, ahol a nyári időszak kivételével minden hónap második vasárnapján Szlezák Imre atya mondja a magyar szentmisét.

A hatalmas, inkább rideg, személytelen nagytemplommal ellentétben a rotundákra emlékeztető kápolna kék alaptonusú, vidáman muzsikáló, huncutkodó kis angyalokat ábrázoló ablakaival vonzó, imádságra készítő atmoszférát teremt. És míg a kápolna először lett a magyar lelki napok helye, évtizedes működése után először rendezte meg Sarasotában az évi lelki napokat a Hungarian Knights of Malta. – Az ötvenhatos forradalom után menekült Jeszenszky Imre szervezte meg, a római központ által is elismert amerikai Magyar Máltai Lovagok egyesületét.

Az első lelkigyakorlatot a New Jersey állambeli Patersonban tartották. A lelkiveze-tő Nagy Anzelm ciszterci apát volt. Az ő ne-véhez fűződik a dallasi ciszteri iskola meg-alapítása, ahol több menekült magyar páter is tanított. Patersont más állomások követ-ték, de sajnos az utóbbi években egyre keve-sebb résztvevővel – legutóbb már csak he-ten voltak. Kapóra jött tehát a gondolat, hogy csatlakozzanak a sarasotaiakhoz, és együtt tartsák meg a lelkigyakorlatot, amelyre február 11–13. között kerül sor, a detroiti Szent Kereszt-templom plébánosa, Kiss G. Barnabás ferences szerzetes vezeté-sével, aki a külföldi magyarok lelkipásztori gondozásával megbízott Cserháti Ferenc püspök észak-amerikai delegátusa.

A rég nem hallott, kedves emlékü „dicsértessék”-kel köszöntötte az összegyűlteket Barnabás atya. A lelki napok mottójául pedig Boldog Apor Vilmos mártír püspök jelmondatát választotta: „A kereszt erősíti a szelidet – szelidíti az erőt”.

Valamennyi elmélkedés a ferencesek imájával kezdődött, amelyet az atya soronként előismádkozott, majd a hívek megismételtek. Mindenki, akinek még van, magával hozta Hozsanna imakönyvét, és a közös éneklés is mintha Apor püspök gondolataához kapcsolódott volna: „Az éneklés a lélek finomodását is jelenti...”

A napi elmélkedések során Barnabás atya „mozaikok” készítésére biztatta hallgatóit: hogy az általa felvetett témákat igyekezzenek továbbgondolni, a maguk gondolataival, tapasztalataival mint további mozaikkövekkel kiegészíteni. És téma bizony bőven adódott a „mozaikhoz”: közeledett a nagybőjt, a házasságok vásárnapja. Szóba került a betegség, a szenvedés, a halál, a szeretet, a kitartás, a családok élete, az idősök és fiatalok gondoljai, a türelem kapcsán felmerülő megannyi probléma, szempont. Sorolhatnám...

A lelki napokat záró vasárnap, a Barnabás és Imre atyák által koncelebrált ünnepi szentmisén megjelentek a szomszédos venice-i hívek, a környékbbeliek és a téli pihenőt itt töltő vendégek is.

Bitskey Ella, Sarasota

www.egyhazikonnyvklub.hu

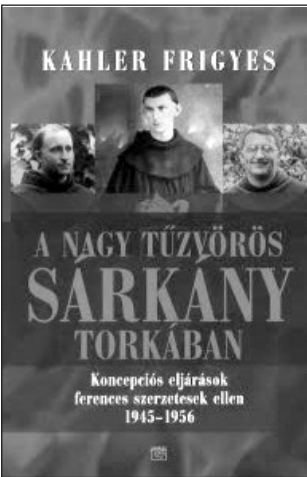
*A katolikus, református, evangélikus
kiadók gazdag választéka.*

Számos könyvre, DVD-re, CD-re
kedvezmény!

A NAGY TŰZVÖRÖS SÁRKÁNY TORKÁBAN

Kahler Frigyes jogtörténeti munkáival tette közzismertté nevét. Szakterület a kommunista rendszer idején elkövetett törvénytelenések feltárása, kiváltképpen a Katolikus Egyház megtörésére tett kísérletek tudományos feldolgozása. Mindszenty bíboros meghurcolását ismertető könyve után a ferences rendi szerzetesek elleni eljárásokat dolgozta fel és adta közre A nagy tűzvörös sárkány torkában című munkájában.

Az Egyház felszámolá-
sára kitervelt intézkedé-
sek folyamatát a ference-
sekkel szembeni eljárások
vetületében bemutató do-
kumentumkötet címe a
Jelenések könyvének egy
mondatát idézi: „Más jel
is feltűnt az égen: Íme,
egy hatalmas tűzvörös
sarkány, amelynek hét fe-
je volt, és tíz szarva, és hét
fején hét korona” (12,3).
János apostol közel két
évezreddel ezelőtt Pat-
mosz szigetén mintha
csak előre látta volna azt
az istenhitellenes rend-
szert, amely 1917 után
Oroszszágot, majd pe-
dig a második világhábo-
rút követően a Moszkva
hatalmi befolyása alá
kényszerült nemzeteket
kényszerítette uralma alá.
A vasfüggönytől keletre
fekvő térségben – a Vörös
Hadsereg szuronyainak
árnyékában – a kommu-
nista párt megpróbált mi-
előbb a teljhatalom birto-
kába jutni, ehhez azonban
le kellett törnie minden
ellenállást, amihez a leg-
nagyobb erőt az istenhit
biztosította, következés-

mét. Mint a kötet fülszövegében olvassuk, a ferenceseket a rend megalapítása óta a lakosság „barátoknak” hívta, alighanem azért, mert mindig a rászorulókat támazsak voltak, és ezért a nép bizalma, sőt szeretete övezte őket. Nem véletlen tehát, hogy a rend kiváltképpen szűrta a szemét a kommunista vezetőknek, és már a koalíciós időkben, tehát még az egypárti diktatúra bevezetése előtt fondorkodni kezdtek ellenük. Moszkvai tapasztalatok alapján, a törvényesség látszatát keltő, valójában azonban koncepciós perek keretében végeztek Kiss Szalézzal, Kriszten Ferenc Raffaellel vagy Károlyi Bernáttal. A perek lényegében kettős célt

szolgáltak: részben a ki-
szemelt áldozatot akarták
a nyilvánosság előtt úgy
meghurcolni, hogy aztán
a bíróság kimondhassa a
pártközpontból sugallt íté-
letet, részben pedig félel-
met akartak kelteni a la-
kosság körében, hogy
még gondolni se merjen a
hitéletre. Hogy a hit gy-
akorlásának teljes felszá-
molására tett kísérlet még-
sem sikerült úgy, mint
Rákosiék remélték és
Moszkvában szorgalmaz-
ták, ebben a Sztálin halá-
lát követő szerény politi-
ka enyhülésen túl döntő
szerepet játszottak azok a
szerzetesek és papok, akik
– akár a vértanúságot is
vállalva – kiálltak az Egy-
ház és híveik mellett.

Kahler Frigyes a jogtudós alaposságával tárja az olvasó elé a – jórészt megfélemlítések hatására – készült vallomásokat, csakúgy, mint azokat a dokumentumokat, amely alapján az ÁVH nyomozói alakították, ferdítették, módosították az eljárások menetét, a bírák pedig kimondták az ítéleteket. A szerző tárgyilagosságára utal a könyv elején, a koncepciós perek fogalmát taglaló fejezet történelmi visszaillesztése, amelyben Kahler felidézi a középkor legnagyobb koncepciós perét. Ezt 1314-ben az Egyház áldásával a francia király nevében folytatták le a Jeruzsálemi Templomos Lovagrend ellen, hogy az állam „törvényes úton” szerezhesse meg a lovagrend óriási vagyonát.

Vincze András

AZ ALPOKTÓL DÉLRE

Egy elfelejtett zene emléke

A rádióból ismertem meg, még gyerekkoromban a kedves dallamot. Nemcsak a zenéje tetszett, hanem a címe is: Az Alpoktól délre. Az akkori bemondó még hozzátette: zenekari szvit, és sorolta a tételeket: A kikötővárosban, Tengerparti terasz, Virágkorzó, Tarantella. Ebbe a címbeli világba az elzárt Magyarországról, 1950 táján csak a zene szárnyain lehetett eljutni.

Akkoriban Karády-Lantos slágeréből a képbe illő „tenger vizén fehér hajó” amely az első tétel kikötőjébe befutottat volna, sehogya sem futhatott be, mert a slágert betiltották, mivel az énekes duó kitört a zártságból: és nemcsak a zene hullámain, hanem a valóságban is elment oda, ahonnet az Alpoktól délre is eljuthatott.

Nekünk csak a magunk
készítette illúzió maradt:

hér padok egyikén anyuka
ül kis fehér napernyőjé-
vel, figyelmét megosztva
karikát hajtó, matrózru-
hás fiacskája és az előtte
vonulók között.

Hogyan is tudhattam volna akkor, hogy a valóságban is eljutok majd ebbe a világba, amelyet gyermeki képzeletemben festettem magamnak, az Aftoktól délre – amely meglepően hasonlított a fantáziaképemhez. Ültem feleségemmel Merán virágos korzója fehér padjainak egyikén, és fagyaltozva csodáltuk a nyári késő délután sétálgató embereket. Ehhez most fordított módon a zenét kellett hozzáképzelnem, mert a virágok, a különleges nemes fák mindazt a napfényt, amelyet délutánig magukhoz vettek, most bódító illatként adták magukból.

(Folytatás a 7. oldalon)

MAGYARELLENES
SAJTÓTÁMADÁSOK

Orbán Viktor fényes választási győzelme után, de főleg mióta láthatóvá lett, hogy népszerűsége – más, nagy lelkesedéssel megválasztott kormányfőkkel ellentétben – az idő múlásával sem csökkent, egymást érik a nyugati sajtóban a magyar demokrácia elleni támadások. Ezek nagy részéről azonban rendszerint kiderül, hogy hazulról sugallták (szinte tollba mondták) őket, vagy olyan külföldre szakadt honfitársainktól származnak, akiknek lelkileg-szellemileg nem sok közük van a magyarsághoz.

Ezek az emberek nem tudják, vagy nem akarják megérteni, hogy a rendszerváltás közel negyedszázados felfordulása és idegfeszültsége után az emberek békét, biztonságot szeretnének. Elutáltak a hazugság intézményes uralmát, a szemérmetlen korrupciót, nemzeti eszményeik, értékeik nevetségessé tételét és állandó gyalázását. Ébredőben van, ha vontatottan is, a kommunizmus évtizedei alatt sárba tiport nemzeti öntudat, s talán-talán a mindenkit legázolni kész egoizmus, a kapzsi anyagelvűség is erejét veszti.

*A magyarellenes cikkek hazai szerzőit (távírányítóit) a vereség okozta bosszú-
érzése motiválja. Elvakult dühükben
nem képesek felfogni, hogy az ország ha-
jójában mindnyájan együtt utaznak, s ha
az elsüllyed, ők maguk is belevesznek a
szennyes vízbe.*

Rájuk illenek a világhírű amerikai-magyar történész, Lukács János (John Lukacs) szavai: „Egy elszánt kisebbség, egy kemény vagy egy jól szervezett lobbizár, amelynek csak egy puha többség áll az útjában, képes a nyilvánosság előtt olyan benyomást kelteni, mintha a népszerű és tisztességes többséget képviselné. Ez a demokrácia veszélye a Kelet és Nyugat közé éklődött Magyarországon.”

Mit is támadnak legdühösebben a demokratikus szabadságjogokra olyan kényes urak? (Hölgyek, dicséretikre legyen mondvá, kevesebben vannak, ha-csak „nagy filozófusunkat”, Heller Ág-nest nem számítjuk...)

Elsősorban a keresztény vallást, amely – horribile dictu! – belekerült az új alkotmány szövegébe (s talán igazuk is van abban, hogy „elavult”, mert hiszen jönnek a muzulmánok, s a nőknek burka mögé kell rejteniük az arcukat, a férfiaknak pedig hosszú, lengő szakállt lesz kötelező növeszteniük. „Allah növelessze meg a szakálladat!” – kívánták már a török időkben is.)

Másodsorban a nemzeti hagyományok tisztelését és őrzését – mert internacionalisták és „globalizáltak” lettünk... Már azt is kifogásolják, ha „Magyarországot” írunk „Magyar Köztársaság” helyett, pedig naponta halljuk-olvassuk, hogy „Italia”, „Deutschland”, „France” stb.

Aki ragaszkodik az identitásához, és népe érdekeit tartja elsősorban szem előtt, az „náci”, „rasszista”...

Harmadsorban a család intézményét és az erkölcsöt. Legyen szabad szerelem. s azon belül is főleg egyneküek között, akik aztán adoptálhatnak gyereket is, ha ugyan lesz még gyerek az abortusz általános divatja miatt. Mintha azt akarnák: hadd fogyjon a magyarság, úgys útjában van mindenkinek. „Elnyomja” a más val-lásúakat és más nemzetiségűeket, különö-sen a „szegény” románokat, szlovákokat, szerbeket). (Hogy ez utóbbi vádák eseté-ben honnan fűji a szél, tudjuk.)

Az a magát szabadnak nevező (de inkább szabados) sajtó kifogásol és vádaskodik, amely nem riad vissza a hazugságtól, rágalmazástól, s fittyet hány a régen belénk vert alapszabályoknak is, hogy „világosság, szabadság, magyarosság”.

Saáry Éva

„EGYHÁZÁHOZ ÉS NÉPÉHEZ HŰSÉGESEN”

Megemlékezések Mindszenty bíborosról

Hatvan éve állt ártatlanul bíróság elé, negyven éve kényszerült elhagyni hazáját, harminchat éve hunyt el és húsz éve tért vissza – holtában – székvárosába Mindszenty József bíboros. A mártír sorsú főpapra emlékeztek a hagyományos Mindszenty-zarándoklat résztvevői – püspökök, papok, hívek, a kulturális és közélet ismert személyiségei május 7-én Esztergomban. A szentmisét harmadik utódja, Erdő Péter bíboros, esztergom-budapesti érsek, a szentbeszédet Schönberger Jenő szatmárnémeti püspök mondta.

Mindszenty József Krisztus szenvedésében osztozva viselte gondját híveinek, minden magyart testvérének tekintett, minden magyarért felelősséget vállalt. Legfontosabb feladatának a lekipásztori munkát tekintette. Az imádság segítségével, elmélkedve erősítette lelkét, hogy képes legyen megfelelni Isten akaratának. Mártír volt, aki csodálatos kitartással, Egyházához és népéhez mindvégig hűségesen viselte testi-lelki szenvedéseit – mondotta Schönberger Jenő.

A szentmise után a papság és a zarándokok sokasága a bazilika altemplomában megkoszorúzta a főpap sírját, és méceszt gyújtva imádkozott.

*

Több, közelmúltban történt esemény miatt remélhetjük, hogy felgyorsul Mindszenty József boldoggáavatási eljárása – nyilatkozta a megemlékezést megelőzően a Magyar Kurír katolikus hírügynökségnek Habsburg Mihály, a Mindszenty Alapítvány elnöke, aki Rómában, a Szenttéavatási Kongregációban tájékozódott az eljárás alakulásáról. Mint mondta: természetes, hogy mi, magyarok nagyon várjuk már Mindszenty József oltárra emelését, de azt is tudjuk, hogy mindenképpen türelemmel kell lennünk, és be kell tartanunk az előírásokat. A peranyag 1994 óta van Rómában. Az eljárás fontos szakasza, amikor a benyújtott iratok alapján a relátor elkészíti azt az összefoglaló munkát, melynek neve positio. Nagyon sok dokumentum áttanulmányozására van szükség – mondta Habsburg Mihály; a washingtoni Kongresszusi Könyvtárban például több mint hétezer iratot kellett végignézni, fénymásoltatni és a peranyag-

hoz csatolni. Ezek az anyagok a hercegprimás engedelmességéről, rendkívüli szerénységéről tanúskodnak.

Nemrég új relátort neveztek ki, akitől Habsburg Mihály megtudta: a Vatikáni Államtitkárság levéltárában 270 dossziét talált, amelyeket most tanulmányoz. Az iratok elsősorban a kommunizmus időszakára vonatkoznak, most ezeket is – várhatóan ez év végéig – csatolni tudják majd a peranyaghoz. Így a négy kötetet, amelyből az első a relátor és a posztulátor összefoglaló jelentését tartalmazza – nyomdába tudják adni. A köteteket először történészek, majd szakteológusok, azután bíborosok tanulmányozzák át és véleményezik. Az ő feladatuk annak megállapítása és igazolása, hogy a boldoggá avatandó az erőnyeket hősiessé fokozta. Ez a folyamat 2012-ben lezárulhat. Vizsgálják majd a benyújtott két csodás gyógyulás elismerését is, orvoscsoporthoz segítségével. Az eljárás további menete, hogy a Szentatya kihirdeti az első dekrétumot, az erőnyeket hősiessé fokozta való gyakorlásáról, valamint a csoda elismeréséről. Erre remélhetően még 2013-ban sor kerül.

Látható tehát, hogy az eljárás bonyolult és sok alapos munkát kívánó folyamat, de most már látjuk a végét – mondta Habsburg Mihály.

*

A hercegprimás egykori címtemplomában, a római Santo Stefano Roton-do-bazilikában gyűltek össze szentmisére a magyar hívek Mindszenty József bíboros halála 36. évfordulójának előestéjén. A koncelebrációt Walter Brandmüller német bíboros, a Pápai Történeti Bizottság volt elnöke vezette. Mindszenty bíborost méltatva elmondta: „Halálának évfordulója jó alkalom arra, hogy felidézzük csodálatos szilárdságát a hitben, amelyről tanúskodott mind saját, mind népe legfájdalmasabb pillanataiban. Reméljük, hogy az Egyház elismeri Krisztus e hiteles tanújának életpéldáját.” □

Méceszt gyújtottak a sírnál

A Szent László Augsburgi Magyar Katolikus Misszió

szeretettel vár mindenkit a július 3-án tartandó

III. Szent László búcsúra és kulturális napra.

A délelőtti 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Német László nagybecskereki püspök mondja. A misében közreműködik a müncheni Patrona Hungariae kórus. A szentmise után szeretetvendégség lesz – igazi bogrács-gulyással. A kulturális napot Mydlo Tamás müncheni magyar főkonzul nyitja meg.

Programelőzetes:

Mise után színes gyermekprogramokra kerül sor.

14.00	Kaiser Bianca és Patrick – kamarazene
14.15	Mydlo Tamás főkonzul megnyitó beszéde
14.30	Az Augsburgi Misszió néptáncsoportjának fellépése
14.45	A Kolozsvári Állami Színház két színművészeinek előadása
15.30	Szünet
16.00	Csanda Tibor – népdal
16.10	Az ingolstadt-i Ringó néptáncsoport előadása
16.25	A nagybecskereki Sarkantyú néptáncsoport előadása
17.15	Zárószó
17.30	Közös éneklés, tánccház

NYOMOK NYOMÁBAN

Scheffler János római éveiről (2.)

Mit akar nekünk mondani János püspök ereklyekeresztje? Először is azt, hogy csak a kereszt által lehetünk érett és boldog emberek.

Tisztelettel vegyes csodálattal nézem a harminc centiméter magas, nikkelezett talpas feszületet. Nem a falon lóg, nem a messzeségből néz az emberre, hanem karnyújtásnyira van tőle, hogy mindig lássa, és erőt merítsen belőle. A korpuszt, Jézus testét, különösen megviselte az idő. Az öt körülvevő gyönyörű berakásokból is hiányzik itt-ott pár apró darab. De még így is látszik, hogy remek munka. A kereszt négy végén a négy római zarándoktemplom látható: a Szent Péter, a Laterán, a Maria Maggiore és a Falakon kívüli Szent Pál. Ha az ember búcsúnyerés szándékával végigjárja az őket összekötő utat, huszonkét kilométert kell megtennie. Amikor hazaér, boldogan mondhatja: Megtettem. Végigmentem. Hozzátettem én is valamit Krisztus keresztáldozatához, ami Szent Pál szerint hiányzik belőle (vö. Kol 1,24), „testének, az Egyháznak a javára”. A kereszt „fáján” a szenvedés eszközei: az oszlop, amelyenél megostorozták, a létra, amelyen a fára felhúzták, és a lándzsa, amellyel szívét átdöfték... Krisztus feje fölött pedig a Szentlélek galamb képében, annak jeleként, hogy Isten Lelke még ott, a szenvedés keresztjén sem hagyta el őt...

Kié lehetett ez a feszület? Elárulja a talpán belüli írás: Scheffler Jánosé. Szép, kalligrafikus írásával, fekete festékkel azt írta fel: „Róma. 1912. jún. X. Piustól megáldva”. Vajon a június 19-i jogi doktorátusának a megvédése előtt vagy után szerezte? Talán inkább utána, amikor az emberről mázsányi teher gördül le a sikeresen kiállott vizsgák után... Szinte látom, amint ott áll a tömegben a hatalmas dómban vagy pedig az óriási Szent Péter téren. Mint azon a június 19-i napon is, amikor ott szorongatta kezében ezt a feszületet, hogy a pápa – a többi devocionálékkal együtt – megáldhassa...

Nem hiszem, hogy csak egy „kegyes emlék” lehetett számára, amely római éveire emlékeztette. Minden szolgálati helyére magával vitte ugyanis: Szatmárra, ahol püspöki irodista, Ungvárra, ahol hitoktató, Nagymajtényba, ahol plébános, Nagyváradra, ahol papneveldei és Kolozsvárra, ahol egyetemi tanár, végül ismét Szatmárra, ahol püspök volt... Ez a kereszt mindig ott volt előtte. Hogy erőt meríthessen belőle mindennapi feladatainak és kötelezettségeinek krisztusi teljesítéséhez.

És akkor elérkezett 1950. május 23-a. Körösbányára száműzte őt a kommunista hatalom. Előtte való nap délutánján még titokban rendezte kanonokjaival az egyházmegye sorsát, este pedig átadta a keresztet Veronika nevű nővérének, aki a háztartását vezette. Tőle – mivel családja nem volt – unokaöccsének a felesége, Poósz Erzsébet örökölte. Később ő hagyta – méltó megőrzött keresve az ereklyének – egy szatmári egyházmegye és papra: szent örökségül – és erőforrásként...

Mit akar nekünk mondani János püspök ereklyekeresztje? Először is azt, hogy csak a kereszt által lehetünk érett és boldog emberek. Mi botorul azt hisszük, hogy földi álmaink beteljesülése tehet boldoggá bennünket. Jézus viszont arra tanít, hogy igazán nagygyá csak a másokért felajánlott szenvedés által válhatunk! Ezért mondhatta joggal a hívő zeneszerző, Ludwig van Beethoven (1770–1827): „Az emberélet keresztjei olyanok, mint a kottában a keresztje: fölemelnek”. A hosszú életkort megért nagy svájci orvos, Paul Tournier

Püspökké szentelve

(1898–1986) is így vélekedik: „Életem legtermékenyebb napjai azok voltak, amelyeken keserű könnyeket hullattam”. „Mi az, ami által nagygyá leszünk?” – kérdezi Luise Rinser (1911–2002) német író. Majd meg is adja a választ: „Szenvedéseink”. Ha egy ember a szenvedéseket nagy lélekkel kiállja, megtalálja belső, igazi önmagát, és kisugárzása van, mert egész benső lényé a felszínre tör. Hiteles, mert a külső, amit mutat, megegyezik a belső tartalommal. – János püspök ilyen ember volt. A szenvedés kórházában belső önmagára talált. A szenvedések őt is fölemelték. Utolsó levelei egyikében azt írta: „A jó Isten eddig is gondoskodott, ezután sem fog elhagyni... Aldott legyen szent neve mindenért. A próbákért is...” Nem csoda, hogy olyan nagy hatással volt börtöntársaira.

Mit akar nekünk még mondani ereklyekeresztje? Azt, hogy ha kitartunk a kereszt alatt, akkor bekövetkezik a talpra állás csodája. Mindig megdőbbsen, ha egy ember eldobja magát az életet. Olyan ez, mint ha egy nehéz sakkjátszmában az egyik játékos földre dobna a bábukat: ezzel megsérti a sakk játékszabályait. Az élet „játékszabálya” nem azt követeli tőlünk, hogy mindenáron nyerjünk, de azt igen, hogy soha ne adjuk fel! – János püspök is mélyen hitt abban, hogy Isten majd a kellő időben neki is új lehetőséget ad. A szatmári püspöki iroda lakóinak ezeket írta: „Ügy próbálók száműzetésben használni, ahogy tudok... Isten majd gondoskodik!... Fő, hogy a jó Istent nagyon szeressük...” Így csak az tud beszélni, aki szentül meg van győződve arról, hogy nekünk csak hűségeseknek kell maradnunk, Isten majd talpra állít, és a kellő időben új utakat s lehetőségeket nyit előttünk!

Mit akar nekünk még mondani ereklyekeresztje? Hogy csak az marad meg, ami a kereszt jegyében történt, amiért megharcoltunk. A hívő ember jól tudja ezt. Mindig is tudatában van hát annak, hogy mindenét elvehetik, amit birtokol, de amiért megszenvedett, azt soha. A hívő ember tudja: ha Isten nem menti is ki őt az élet megannyi nehézsége közül, de vele van, megőrizi és átsegíti őt a bajokon. A végső győzelem pedig mindig az Övé! – János püspök is tudatában volt ennek. Kispapjainak ezeket írta körösbányai száműzetéséből: „Tudom, munkám nem vész el”.

Élete, emléke, példája valóban nem veszett el, hanem mintegy hatvan év távlatából is ragyog. Mint hátrahagyott kis asztali feszülete... Ezért is avatják őt boldoggá! Boldog Scheffler János püspök példája azt mondhatná nekünk: „Menj bátran azon az úton, amelyet Isten kijelölt neked. Még akkor is, ha kanyargós, sötét szurdokokon át vezet. Ne hagyd el, ha kereszttekkel szegélyezett is, mert az a te utad. Tarts ki rajta, és akkor felemel és boldoggá tesz!” (Vége)

Tempfli Imre
stuttgarti magyar lelkész

HÍREK – ESEMÉNYEK

Készület a boldoggá avatásra

Scheffler János püspök közelgő boldoggá avatására készülnek a korábban a Szatmári Egyházmegyéhez tartozó területek hívei is. Ennek jegyében hívták Mátészalkára május 13-án Schönberger Jenő szatmári püspököt. A főpap szentmisét mutatott be, és vértanú elődje Mária-tiszteletéről beszélt a híveknek. A szentmisét körmenet követte.

Másnap konferencián emlékeztek meg a vértanúról Seregély István nyugalmazott egri érsek, Majnek Antal munkácsi, Schönberger Jenő szatmári és Bosák Nándor debrecen-nyíregyházi püspök részvételével. Az előadást Bura László történész, főiskolai tanár tartotta, aki a boldoggáavatási eljárásban a periratokat készítette elő, és megírta életrajzát.

Az előadás után Seregély István érsek mutatta be a szentmisét. Scheffler János vértanú püspök a szenvedések terhéért Krisztushoz hasonlóan vitte, hozzá hasonlóan gondolkodott, beszélt, és cselekedeteit is ez a hűség jellemezte, ezért lett szent – fogalmazott a főpásztor.

Svájci gárdisták eskütétele

A római Apostoli Palota Kelemen-termében fogadta a Szentatya a pápai svájci gárda 34 új tagját május 6-án, eskütételük alkalmából. Az új gárdisták esküvel fogadták, hogy hűséggel, becsülettel és tisztelettel szolgálják a pápát, szükség esetén életüket is áldozva érte. A Pápai Svájci Gárda ünnepe május 6-ra esik, amikor Róma 1527-ben történt kifosztására és az ekkor elesett 147 gárdistára emlékeznek.

SZÁJRÓL SZÁJRA

Mennyi egy méter?

Ha váratlanul azt a kérdést tették volna fel nekem, hogy mennyi egy méter, válaszom ez lett volna: száz centiméter. A fordított kérdésre pedig, hogy mennyi egy centiméter, azt feleltem volna: a méter századrésze. A közelmúltban olvastam, hogy az első kérdésre így válaszolt a megkérdezett: a méter a Föld délkörének negyvenmilliomod része. Bár nem tartozom a szőrszálhasogatók táborába, valami rémlett nekem a Föld gömb alakjának tökéletlenségéről, arról, hogy ugyanis ezért a délkörök hosszúsága nem egyenlő. Ha pedig így van, akkor melyik délkör negyvenmilliomod része a méter? No, nézzünk utána.

A francia forradalom 1789-ben egy egységes hosszsmértéket is bevezetett. Ez volt az első újdonság, amit megtudtam. Érthető igénye volt erre, hiszen az addig használatos olyan mértékek, mint tenyérnyi vagy ujjnyi, de a szabatosabb rőf, a láb és a mérföld gyakran városonként eltérőek voltak. Egy bécsi láb például 1/6 öl, azaz a későbbi méterrendszer szerint 0,31608 méter volt. Egy angol láb ugyanakkor 0,3048 méter. Hogy ez nehézséget okozott a kereskedésben, aligha szorul bizonyításra. De a tudományos adatcsereit is hátráltatta. Valóságos igény volt tehát az egységes hosszsmérték kialakítására. Az alapokat két francia csilágász, Delambre és Méchain rakta le, elnevezését pedig a görög „metron”, azaz

Templomok éjszakája Szlovákiában

Idén első alkalommal a szlovák egyház is megtartotta a „Templomok éjszakája” programot. Május 27-én Szlovákiában 65 templom tartott nyitva este hat óra és éjfél között, melyek ingyenes kiállításoknak, előadásoknak, koncerteknek adtak otthont. A kezdeményezésnek ökumenikus vetülete is volt: a különböző vallású híveknek lehetőséget adott, hogy felfedezék a keresztény istentiszteleti helyeket.

„Ez a program meg akarja világítani Európát, és lehetőség arra, hogy az emberek tudatára ébredjenek: szükség van világosságra életükben” – emelte ki Róbert Bezák nagyszombati (Trnava) érsek, aki főegyházmegyéje és az egész ország plébániáit a kezdeményezésben való részvételre buzdította.

Erdélyi mártír pap jubileuma

Negyvenhárom évesen hunyt el 1984-ben Erdély mártír sorsú, hitvalló papja, Pálfi Géza, aki április 14-én lett volna hetvenéves. A tavaly tavasszal alakult Jakab Antal Keresztény Kör céljai között szerepel – Jakab Antal püspök mellett – „más nagy főpapi, papi és világi személyiségek munkásságának kutatása és megismertetése”. Ezek között tartják számon a székelyudvarhelyi esperesplébánost. Hetvenedik születésnapja közeledtével Pálfi Géza-emlékévet hirdettek, így kívánják felhívni a figyelmet hitéhez való rendíthetetlen hűségére, bátorságára.

Egykori tanítványai, paptársai és hívei ma is emlékeznek közösséget meghatározó tevékenységére, amellyel magához vonzotta az ifjúságot és velük együtt minden más korosztályt is. „Géza atya kemény szikla volt számunkra, amelynek hatását harminc év távlatából is sokan érezzük. Kimondhatatlan gazdagság rejtőzött szívében, lelkében, tekintetében” – mondják róla ma.

Az emlékév programsorozata április 29-én a Székelyudvarhelyen és Méréfalván rendezett Pálfi Géza-emléknappal kezdődött, majd másnap a Jakab Antal-emlékdíj 2011. évi átadásával folytatódott. Ennek posztumusz kitüntetettje Pálfi Géza. □

A VILÁGNAK...

(Folytatás az 1. oldalról)

4. *Őriztétek meg magatokban érzékenységeket a népi áhítat iránt, amely más és más minden kultúrában, és mégis mindig hasonló, hiszen az ember szíve végül is mindig ugyanaz. Ezen keresztül lépett be az emberek szívébe a hit, így lett része érzésvilágunknak, szokásainknak, közös érzéseinknek és életüknek. Ezért a népi áhítat az Egyház nagy öröksége. A hit hűssá és vérré lett általa. Természetesen a népi áhítatot mindig meg kell tisztítani, a középpont felé kell irányítani, de megérdemli szeretetünket, és bennünket magunkat is teljesen valóságos módon „Isten népévé” tesz.*

5. (...) *Használatok ki a tanulás éveit! Persze a tanult tárgyak sokszor távolinak tűnnek a keresztény élet gyakorlatától és a lelkipásztori szolgálatól. Mégis teljesen elhibázott dolog azonnal feltenni a pragmatikus kérdést: Hasznomra válik ez valaha a jövőben? Lesz gyakorlati, pasztorális haszna? (...) Túl kell lépni a pillanat mulékony kérdéseire, hogy megértsük a valódi kérdéseket, és úgy értsük meg a válaszokat is, mint valódi válaszokat. Fontos alaposan megismernünk a teljes Szentírást az Ószövetség és az Újszövetség egységeként. Fontos megismerni az egyházatyákat, azokat a zsinatokat, amelyeken az Egyház a Szentírás lényegi kijelentéseit asszimilálta reflexióiban és hitében. Folytathatnám a sort: amit dogmatikának nevezünk, nem más, mint megérteni a hit egyes tartalmainak egységét, vagy még inkább végső egyszerűségét, hiszen minden egyes részlet csupán a számunkra megnyilvánult és megnyilvánuló egy Istenbe vetett hit kifejtése. Azt nem szükséges hangsúlyoznom, mennyire fontos megismernetek a katolikus erkölcszotológia és társadalmi tanítás alapvető kérdéseit. Nyilvánvaló, mennyire fontos ma az ökumenikus teológia, a különböző keresztény felekezetek megismerése, s ugyanígy az alapvető tájékozódás a nagy világvallások között s nem utolsósorban a filozófia területén, amely az ember keresésének és kérdéseinek megértését szolgálja, s amelyre a hit választ akar adni. Tanuljátok meg azonban megérteni a kánonjogot is, a maga szükséges voltában és gyakorlati alkalmazásaiban: a jog nélküli társadalom jogtalan társadalom volna. A jog a szeretet feltétele. (...)*

6. *A papnak, akinek az lesz a feladata, hogy másokat elkísérjen az élet útján egészen a haláláig, fontos, hogy megfelelő egyensúlyt teremtsen maga-*

ban szíve és intellektusa, értelme és érzelmei, teste és lelke között, vagyis emberi értelemben „teljes” személyiség legyen. A keresztény hagyomány ezért mindig összekötötte a „teológiai erényeket” a „sarkalatos erényekkel”, amelyeket az emberi tapasztalatból és a filozófiából, általában véve az emberiség egészséges etikai hagyományából származtatott. Pál nagyon világosan megfogalmazza ezt a filippiekhez írott levelében: „Egyébként, testvéreim, arra irányuljanak gondolataitok, ami igaz, tisztességes, igazságos, ami ártatlan, kedves, dicséretre méltó, ami erényes és magasztos” (Fil 4,8). Ebbe illeszkedik az is, hogy a szexualitást integrálni kell a személyiség egészébe. A nemiség a Teremtő ajándéka, de egyben feladat is, amely emberi létünk fejlődésére vonatkozik. Ha nem épül be szerves módon az ember személyiségébe, a szexualitás banális és egyben romboló erővé válik. Ma erre sok példát látunk az emberi társadalomban. Nemrégien azt kellett látnunk nagy fájdalommal, hogy számos pap eltorzított szolgálatát a gyermekek és kiskorúak ellen elkövetett szexuális visszaélések révén; (...) olyan rombolást vittek végbe, ami mély fájdalommal és sajnálattal tölt el bennünket. A visszaélések azonban, amelyeket alapvetően el kell ítélnünk, nem vehetik el a papi küldetés hitelességét, amely nagy és tiszta marad. Hála Istennek, mindnyájan ismerünk meggyőző papi személyeket, akiket hitük alakított, és akik tanúságot tesznek róla, hogy ezen állapotukban és épenséggel a cölibátusban el lehet érni a hiteles, tiszta és érett emberségre. (...)

7. *Manapság a papi hivatás kezdetei különbözőek és sokkal többfélék, mint az ezt megelőző években. (...) Ezért a papságra készülő személyek gyakran a lelki élet egészen más pólusait képviselik. Nehézséget jelenthet ezért az együtt készülőeknek felismerni jövőbeli küldetésük és lelki útjuk közös elemeit. Éppen ezért fontos a szeminárium mint úton járó közösség, amely felette áll a lelkiség különböző formáinak. (...) A néha talán nehéz együttélés során el kell sajátítanotok a nagylelkűséget és a toleranciát nemcsak abban, hogy el kell viselnetek egymást, hanem abban is, hogy egymást gazdagítjátok, hogy mindenki hozzáadhassa sajátos ajánjakait a közös élethez, miközben mindnyájan ugyanazt az Egyházat, ugyanazt az Urat szolgáljátok. A toleranciának ez az iskolája, amit inkább nevezhetünk a kölcsönös elfogadás és megértés iskolájának Krisztus Testének egységében, szintén a szemináriumi évek egyik fontos eleme. □*

AZ ALPOKTÓL...

(Folytatás az 5. oldalról)

Na és a többi zenei tétel? Lejjebb Tessinben, amikor Ronco kis templomkertjének pálmái közül kitekintettünk, Aba-Novák életre kelt képével találkoztunk: a Lago Maggiore tavának hihetetlen kékje mintha az éggel ért volna össze, és a naptól ragyogó fehér hajó úszott Ascona irányába, hogy Locarno kikötőjében megpihenhessen a kis zenei bon-bon első tételének találó címeként. Később tudtam meg, hogy az előbbi kép kis hegyoldali városkájában, Roncóban lakott – hogyan is lehetett volna ez másképpen – Ernst Fischer, a nem egészen tizenöt perces könnyűség zeneszerzője, aki többek között az In vino veritas négy tételének egyikében a „Tüzes magyar bor”-t (Feuriger Ungarnwein) is megzenésítette.

Az Alpoktól délre című, rövid időn belül világhírűvé lett szerzeményét hetvenöt éve, 1936-ban komponálta Fischer. A szvit a rádió számára íródott – akkoriban a nagyobb adóknak saját szimfonikus zenekaruk is volt. Az 1960-as években az-

tán az ehhez hasonló szórakoztató zenét kiszorította a rádióból a beat és a pop, feledésbe merült a maga korában hihetetlenül népszerű Fischer-szvit is, olyannyira, hogy harminc éve nem került már a rádiók műsorára sem, és a zenei műsorok szerkesztői, de talán már a zenetörténészek is alig hallottak a darabról és szerzőjéről.

Így alighanem már csak az idősebb generáció emlékei között él, ahogy az én gyerekkori élményeim között is. Az utolsó tétel címe: Tarantella. Gyermeki képzeletemben valami nagy, színes forgatag jelent meg ennek hallatán, de nem tudtam, honnan is tudhattam volna, hogy ez valóban egy fergeteges tánc, amelyet Dél-Olaszországban járnak. A zene azonban magával ragadott, és magával ragad máig, ha néha újra hallom, vagy ha csak eszembe jut is. És sajnálom, hogy csak prózában tudom megosztani a kedves olvasókkal ezt a máig élő zenei emlékemet. De az idősebbek, akik esetleg ugyancsak gyerekeikkel hallották először – az Alpoktól északra, a vasfüggöny mögötti Magyarországon –, talán már hallják is a dallamokat.

Misch Sebő, Neuweiler

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu>

ANGLIA:

London: Virágh József főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-Mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com Misézó helyek: London, South Croydon, Reading, Bristol, Luton, Brighton-Hove; www.magyarkatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Rochdale, Wolverhampton, Nottingham.

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, Tel.: 0043-1/526 49 72; Fax: 0043-1/526 49 72 25. Misézó helyek: Bécs-újhely (Szent József-templom) 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-Mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, Tel.: 0043-3352/34108. E-Mail: Kersztfalvi@free-mail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 9.15-kor, Felsőőr, vasárnaponként 10.30-kor.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, Tel.: 0043-316/68 21 2421; szentmise a hónap első vasárnapján 10.30 órakor, a második vasárnap előtti szombaton 18.00 órakor, a többi vasárnapokon 17.00 órakor a Kalvarienberg-Kirchében, Kalvarienbergstr. 155.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungamseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, Tel.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax), E-Mail: ernest.szabo@diozese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Ft. Norbert Jakab, Tel.:0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, E-Mail: janorth@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 13.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombaton 17.00-kor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135. Érdeklődni: Bohumy István, Tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Rue del'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188.

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, Tel.: 0032-4/22 33 910; Fax: 0032-4/22116 09.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Gáspár István, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztust kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, Tel.: 0033-1/42 086170, Fax: 0033-1/42 067155, www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 302, Avenue Jean Jaures, F-69007 Lyon, Tel.: 0033-4/78 501636.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. P. Szomszéd Tamás József SJ, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, Tel.: 0049-821/21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-151/14 23 28 06.

Bamberg-Eichstätt-Regensburgi Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Misézó helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig, Tel.: 0049-911/507 57 96.

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: 0049-221/23 8060.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, Tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-Mail: ungarnzentrum@netcologne.de Tel.: 0049-221/238060. Fax: 0049-221/ 232120; <http://www.un-garnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel:

Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022. Fax: 0049-69/97 78 26 84. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

HIRDETÉSEK

Kiadó Budapest-Belváros, Ferenciek terénél színvonalas, minden igényt kielégítő 2 szobás lakás, 2 v. 3 személynek, 70 EUR/nap. T.: 0033-6/43 60 95 52.

Magyar, középkorú, megbízható hölgy, idős, kedves embereknél házvezetőst, gondozást keres, többéves tapasztalattal. T.. 0036-20/58 26 256 (este).

Miskolctól 60 km-re, teljesen felújított, gyönyörű ház, 150 m² laktér, garázs, 13 ár telken. Vállalkozóknak, turizmusnak ideális, jó levegő, álomszerű környezet. Pesti lakással cserélhető. T.:0036-20/34 69 108 v. 0049-(0)176/785 797 40.

Budapest, XVI. ker., Árpádföld csendes, kertvárosi részén, közel a központhoz (31-es busz és üzemek) eladó kedvező áron egy 50 m²-es családi ház, melléképületekkel, amelyek 752 m²-es telken épültek. T.: 0036-20/22 56 783.

Regensburg környékén élő 59 éves férfi őszinte szándékkal társat keres egy kb. 48 éves hölgy személyében. T.: 0049-(0)9474/95 15 30.

Kedvező áron Bükfürdön eladó 304 m²-es telken 2 szintes iker családi ház teljes berendezéssel, 4 szoba, konyha, előtér, 2 fürdőszoba, terasz, garázs, parkosított udvar. T.: 0049-(0)621/33 16 80.

München-Freisingi Főegyházmegye:

Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Misszió – Ungarischsprachige Katholische Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, 982638, Fax: 0049-89/985419. E-Mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de

Münster-Paderborn-Osnabrücki Egyházmegyek:

Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund, Neukirchen-Vluyn. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Kath. Ung. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Tel.: 0049-251/32 65 01; Fax: 0049-251/144 29 31. E-Mail:ungarische-mission@bistum-muenster.de

Passau Egyházmegye:

Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzenendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarti Egyházmegye:

Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach. Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre és Ft. Gegő István, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffl e-Str. 30, D-70186 Stuttgart. Tel.: 0049-711/2369190, Fax: 0049-711/2367393, E-Mail: mission@stuttgarti-katolikusok.de; www.stuttgarti-katolikusok.de

Würzburgi Egyházmegye:

Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domerschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Telefon: 0049-931/38 62 43, Fax: 386-405.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontifi cio Istituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. Telefon: 0039-06/684-2620, pminemeth@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell'Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya-kápolnijában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Tonale 19, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: P. Ruppert József SchP, Tel.: 0039/347 344 5538, E-Mail: ruppert.jozsef@piarista.hu

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, Tel.: 0041-44/36 23 303. E-Mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, St. Gallen, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Ft. Popa Péter, Tel.: 0041-26/321 1925. Szentmise minden hó 1. vasárnapján 11.30-kor a fribourgi Krisztus Király-plébánia-templom jobb oldali részén található Miasszonyunk-kápolnijában (Rte du Comptoir 2, CH-1700 Fribourg). E-mail: abbe@petrupopa.ch; www.fribourgmise.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Tel.: 0041-21/6478 678.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern. E-Mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Pál István, Tel.: 0041/765185441. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

Magyar zarándoklat – Scheyern, Németország

A németországi magyar lelkészek aacheni határozata alapján a németországi magyarok nagy nemzeti zarándoklatára kerül sor

2011. október 8-án, szombaton,

Magyarok Nagyasszonya és nemzeti ünnepünk alkalmából, a bajorországi Scheyernben, a bencés kolostor szép bazilikájában, ahol 1180 óta nagy tiszteletnek örvend a híres „Scheyerni kereszt”, Krisztus Urunk keresztjének egy darabkájával, aztán a Szent István király és Boldog Gizella házasságára emlékeztető Király-kápolna a X. századi várkápolna, majd sekrestye helyén, és a „Fejedelmi képek”, eredetileg 1382–83-ból, jelenlegi formájában 1624–25-ből.

12.00 órakor főpapi szentmise, utána ebédszünet

14.00-15.00-ig ünnepi megemlékezés a kolostor vendéglőjének kis színpaddal ellátott nagytermében. A műsorban lehetőséget kínálunk a németországi magyar fiatalok, cserkészek, egyházi énekkarok, népitáncgyüttesek bemutatkozására és közreműködésére. **Vendégünk lesz Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes.**

A németországi magyar zarándokkal együtt szeretettel várjuk magyar testvéreinket és barátainkat a szomszédos országokból, hazánkból, illetve az egész Kárpát-medencéből, vagy bárhonnan.

Szívélyes meghívással:

Cserhádi Ferenc delegátus, a külföldi magyarok püspöke

További tájékoztató:

Magyar Katolikus Delegatura, Landwehrstraße 66, D-80336 München, Tel.: +49-89/532 82 88, Fax: +49-89/532 8245, E-mail: ung.delegat@gmx.de, illetve a helyi magyar lelkészeknél, akik híveik scheyerni zarándoklatát közvetlenül szervezik.

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

Keresztelések: Holzberger Fabian Lehel, H. Richard és M. Andrea kisleánya 2011. február 20-án, valamint **Oros Mark Georg,** O. Georg Csaba és Ecaterina kisleánya 2011. március 6-án, a müncheni Damenstift-templomban részesültek a keresztség szentségében.

Halottaink: Rátkai Ibolya 64 éves korában elhunyt, temetése 2011. március 4-én volt a müncheni Ostfriedhof Krematoriumban. *Schwarzkopf-Kolb Ottó* 73 éves korában elhunyt, március 18-án a karlsfeldi temetőben helyezték örök nyugalomra. *Zudor Klára* 52 éves korában elhunyt, temetése április 8-án a müncheni Westfriedhofban volt. – Nyugodjanak békében!

* * *

† Mórocz András István OFM (1922–2011)

Mórocz András István életének 89., szerzetesi fogadalmának 73., papságának 65. esztendejében, április 25-én, húsvéthétfőn halt meg.

Mórocz András István a felvidéki Balonyban született. 1938-ban lépett be a ferences rendbe, 1946-ban szentelték pap-pá. 1946/47-ben a rend esztergomi kollégiumában nevelőként kezdte lelkipásztori szolgálatát, és teológiát tanult. A kommunista uralom idején, 1948-ban elhurcolták és internálták. Csak évekkel később, nehéz körülmények között tudta folytatni papi szolgálatát. Káplán volt Nagyatádon és Nagykanizsán, egy ideig pedig gyári munkásként tudta biztosítani megélhetését. Az 1956-os forradalom idején elhagyta hazáját, Németországban telepedett le. Előbb Bochumban lett magyar lelkész, majd 1959 nyaratól a Freiburgi, később a Seyeri és Trieri Egyházmegye magyar híveit gondozta nagy odaadással Mannheimből.

1990-ben került a burgenlandi Eisenstadt ferences kolostorába, előljáróként. Nagy gondnal, odaadással végezte szolgálatát. Kora és betegsége miatt 2006-ban a Caritas által működtetett Szent Márton Otthonba került; itt halt meg 2011 húsvétján.

Április 29-én szentmisét mutattak be lelki üdvéért az eisenstadti ferences templomban. Április 30-án helyezték örök nyugalomra a dunaszerdahelyi Szent György-plébániatemplom temetőjében.

Cs. F.

HIRDESSZEN AZ ÉLETÜNK BEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként: 0,10 EUR	
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat esetenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 % , illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
MAGYAR KATOLIKUS MISSZIÓ
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@gmx.de
www.ungarische-mission.de
 *
 Főszerkesztő: dr. Cserhádi Ferenc
 Felelős kiadó: Merka János
 Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
 A szerkesztőbizottság tagjai:
 Ramsay Győző,
 Vincze András
 *
 Redaktion und Herausgeber:
 UNGARISCHSPRACHIGE KATHOLISCHE MISSION
 Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
 Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
 Telefon: (0049) 89/98 26 37
 Telefax: (0049) 89/98 54 19
 E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de
eletuenk@gmx.de
 *
 Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
 11 Exemplare
 nach Übersee mit Luftpost USS 60
 *
 ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 2 EUR
 Előfizetési ár egy évre: 20 EUR
 Tengerentúlra USS 60

BANKSZÁMLÁNK:
 Ungarischsprachige Katholische Mission
 Sonderkonto „ÉLETÜNK”.

Postbank München
 Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80
 IBAN DE16 7001 0080 0060 6508 03
 BIC PBNKDEFF
 *
 Erscheint 11 mal im Jahr.
 Satz: ÉLETÜNK
 *
 Druck: AMPER DRUCK GmbH
 Am Fohlenhof 5.
 82256 Fürstenfeldbruck
 *
 Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
 A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.